

lemmer o. s. v., og det kan jo meget vel være, at der kan paavises en saadan Uoverensstemmelse. Ogsaa de moderate skænkede det ærede Medlem Omtale. Det synes, som om det ærede Medlem undertiden er noget uklar i sin Behandling af de moderate, maaske somme Tider ogsaa noget uretfærdig; følge de ham, er det galt, følge de ham ikke, er det ogsaa galt, de blive behandlede efter Reglen: „Her ligger min Hat o. s. v.“ Men det skal jeg ikke komme videre ind paa, da det ikke angaar mig, skønt det kunde være en meget let Sag at gøre Gengæld over for det ærede Medlem ved at skildre de Uoverensstemmelser, der ere i Opfattelsen inden for hans Parti. Der er jo faldet mange meget afvigende Udtalelser fra det ærede Medlems Parti netop i deres Omtale af det her foreliggende Spørgsmaal, men da disse Udtalelser ere bekendte for os alle, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem. Det var et Medlem fra hans Side, der førte Ordet under Toldlovens Behandling i sidste Møde, og som ikke lagde Skjul paa de Uoverensstemmelser, der i denne Henseende ere til Stede i det Parti, den ærede Ordfører i øvrigt repræsenterer, saa vi kunne vist lade dette gaa lige op. I den første Del af det ærede Medlems Foredrag udtalte han sin Tilfredsstillelse med den Ændring, der var foregaaet i det foreliggende Forslag, for saa vidt det nedsatte Størrelsen af den Skat paa Brændevin, hvorom der er Tale. Denne Del af det ærede Medlems Foredrag forekom mig at være ret tilfredsstillende for os andre, idet den Skildring, han der gav af Brændevinens forskellige Højde, jo synes at godtgøre, at Stikordet „den fattige Mands Snaps“ dog ikke har saa stor Betydning nu, som det har haft tidligere. Og hvad den anden Side af Sagen angaar, den moralske Betydning af at gennemføre en forhøjet Brændevinsskatning, er jeg ogsaa enig med ham i de Betragtninger, han da anstillede. Jeg har ikke til nogen Tid ventet store Ændringer i vor Befolknings moralske Tilværelse ved en Brændevinsskatning, jeg har set paa dette Spørgsmaal rent praktisk, saaledes som jeg nu allerede har gjort gældende; men ogsaa i en anden Henseende, mener jeg, at man skal se paa Spørgsmaalet rent praktisk, naar man tager det i Forbindelse med Toldloven, og det er Hensynet til de Ændringer i Vinbeskatningen og i Beskatningen af indført Spiritus, som der kan være Tale om at føre igennem. Hvad Forhøjelsen af Vinskatten angaar —

den kræves jo ført igennem fra mange Sider, for saa vidt den betragtes som en Luksusskat, der med Rette kan forlanges højere, end den hidtil har været — er Forholdet jo det, at det hænger saaledes sammen med Spørgsmaalet om Brændevinsskatningen, at man alene af den Grund er henvist til at maatte afgøre det almindelige Toldlovs spørgsmål og Brændevinsskatningsspørgsmaal i Sammenhæng.

Det ærede Medlem talte derefter om de andre Skattelove, der foreligge os, nemlig Indkomst- og Formueskatteloven, Overførelsesskatteloven osv. Han ønskede disse Love udskilte fra Toldloven og Brændevinsloven og gennemførte for sig, medens vi andre vedlivende anse det for rigtigt at gennemføre dem i Sammenhæng. En Debat herom vilde ikke i hvert Fald i Øjeblikket føre os nærmere i vore Betragtninger af disse Spørgsmaal, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige det samme, som jeg ytrede i forrige Møde, at de, der se Sagen som jeg, fastholde disse Loves Sammenhæng, fordi vi tillægge Toldloven den største Betydning for den samlede, almindelige Befolkning, langt større Betydning end alle de andre Skattelove, vi have. Jeg tror, det ærede Medlem ser noget fejl paa de Fordele, som Skattelovene ville yde Besidderne af de faste Ejendomme, idet det turde være, at de Besiddere af faste Ejendomme, der sidde haardt i det, som ikke have Formue eller større Indkomst, vel ville nyde nogen Fordel af Overførselslovene, men de andre, som sidde bedre i det, ville til Gengæld rammes saa stærkt af Indkomstskatteloven, at det vil gaa lige op eller maaske endogsaa overstige Besparelsen. Ligeledes tror jeg, at det ærede Medlem, naar han skildrede Middelstandens Stilling og de forøgede Byrder, han mente, den vilde faa ved det foreliggende Forslag om Brændevinsafgiften, ganske saa bort fra de Fordele, som Ændringerne i Toldloven vilde medføre for den samme Befolkning.

For saa vidt vi skulle drage vore Slutninger fra det Ordførerskab, det ærede Medlem udførte for et Øjeblik siden, maa jeg tilstaa, at der kun er daarlige Udsigter for Gennemførelsen af alle disse Spørgsmaal. Han sluttede med at henvise til, at det var hans Opfattelse, at man havde givet Sagen en „tidssvarende“ Behandling, da den tidligere forelaa i dette Ting, og han henviste til, at man nu vilde skænke Sagen samme Behandling. Denne tidssvarende Behandling har jo, som alle bekendt, bestaaet deri, at Flertallet har henvist